

Sygn. akt X Ka 740/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Wróblewska (spr)

Sędziowie: SO Piotr Schab

SR (del) Łukasz Brodzik

Protokolant: sekr. sąd. Elżbieta Łopacińska

przy udziale Prokuratora: Bogumiły Fudalewicz - Fusiek

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2014r.

sprawy G. K.

oskarżonego o czyn z art. 178 a 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Piasecznie

z dnia 8 maja 2014 r., sygn. akt II K 152/14

orzeka:

zaskarżony wyrok zmienia w ten tylko sposób, iż za podstawę kary grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, przyjmuje art. 71 § 1 kk, w pozostałym zakresie wyrok utrzymuje w mocy, kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa. .

Sygn. akt X Ka 740/14

UZASADNIENIE

G. K. został oskarżony o to, że: w dniu 30 listopada 2013 roku w K. na ul. (...), prowadził samochód osobowy marki R. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości, mając 2,90 **960** alkoholu etylowego we krwi, tj. o czyn określony w art. 178a § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 8 maja 2014 r., sygn. akt II K 152/14 Sąd Rejonowy w Piasecznie orzekł w przedmiotowej sprawie następująco:

I. oskarżonego G. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za ten czyn na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazał go oraz wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1, § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 33 § 1 - 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej grzywny za równoważną kwocie 20 (dwudziestu) złotych;

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

V. na podstawie art. 63 § 2 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 30 listopada 2013 roku;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego z ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator, zaskarżając wyrok w całości na korzyść oskarżonego.

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 1 k.p.k. wyrokowi zarzucił: obrazę przepisów prawa materialnego w postaci naruszenia art. 71 § 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie jako podstawy prawnej wymierzenia grzywny w sytuacji, gdy Sąd zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności,

a oskarżony nie popełnił przypisanego mu przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Podnosząc powyższy zarzut, prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie jako podstawy prawnej wymierzonej oskarżonemu kary grzywny przepisu art. 71 § 1 k.k., a w pozostałym zakresie utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora, co do zasady, zasługuje na uwzględnienie. Na wstępie podkreślić trzeba, że Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie prawidłowo ustalił, iż oskarżony popełnił zarzucane mu przestępstwo, właściwie ustalił również okoliczności zdarzenia będącego przedmiotem rozpoznania. Powyższe nie jest również kwestionowane przez skarżącego.

Także wysokość wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności — 8 miesięcy oraz kary grzywny - 150 stawek dziennych po 20 zł jest, w ocenie sądu odwoławczego, adekwatna do stopnia winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego występku, jak również uwzględnia dyrektywy prewencji ogólnej i szczególnej. Niewątpliwie również oskarżony, z uwagi na dotychczasową niekaralność oraz postawę prezentowaną w toku postępowania (przyznanie się do winy, wyrażenie zgody na dobrowolne poddanie się karze) zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Dodać należy, że prawidłowe było także orzeczenie Sądu Rejonowego w zakresie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Na marginesie wskazać należy, iż oskarżony złożył taki wniosek, w tym także w zakresie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych (k 88 - 89).

Słusznie jednak dostrzegł prokurator w swej apelacji, iż Sąd Rejonowy błędnie wskazał jako podstawę wymiaru grzywny art. 33 § 2 k.k., zamiast przepisu art. 71 § 1 k.k. Nadmienić należy, że wskazana omyłka została dostrzeżona przez Sąd Rejonowy w części motywacyjnej rozstrzygnięcia.

Wskazać należy, że przepis art. 33 § 2 k.k. stanowi podstawę wymiaru kary grzywny wyłącznie w sytuacji, gdy przestępstwo zostało popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub gdy sprawca z popełnienia przestępstwa korzyść majątkową osiągnął. Tymczasem w przedmiotowej sprawie taka sytuacja nie miała miejsca.

Przestępstwo polegające na kierowaniu samochodem w stanie nietrzeźwości z całą pewnością nie jest popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Mając na względzie treść powyższych rozważań, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten tylko sposób, że w pkt III wyroku jako podstawę wymiaru kary grzywny wskazał, w miejsce przepisów art. 33 § 1 - 3 k.k., przepis art. 71 § 1 k.k. Podkreślić należy, że zmiana wyroku wydanego w trybie art. 335 k.p.k. była dopuszczalna w postępowaniu odwoławczym, albowiem dotyczyła ona wyłącznie kwestii podstawy prawnej wymiaru grzywny. Dodać również należy, że Sąd Okręgowy podziela stanowisko wyrażone w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2013 r., I KZP 5/13, iż kontrolę instancyjną wyroku wydanego w trybie określonym w art. 343 k.p.k., poza modyfikacją wynikającą z art. 434 § 3 k.p.k., przeprowadza się na zasadach ogólnych.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Postępowanie odwoławcze zostało zainicjowane przez prokuratora wyłącznie z powodu uchybienia sądu, nie zaś ze względu na postawę oskarżonego, a zatem koszty sądowe za postępowanie odwoławcze przejęto w całości na rachunek Skarbu Państwa.